

sygn. akt D/OSD/36/24

40

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu od dnia 3.04.2025 r.
Szczecin miejscowość 11.04.2025 r. data

Małgorzata Rędnik-Kijak
.....
Podpis

Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 20 stycznia 2025 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Ewa Niciejewska – przewodniczący
Renata Huninik – sędzia sprawozdawca
Rafał Malujda – sędzia

Celina Ciecierska - protokolant

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKT] r. w [REDAKT] sprawy przeciwko
radcy prawnemu [REDAKT] wpisanej na listę radców prawnych Okręgowej Izby
Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKT] **obwinionej o to, że:**

- I. w nieustalonej dacie, jednak nie wcześniej niż w dniu [REDAKT] r. i nie później niż
w dniu [REDAKT] nie wystawiła i nie wydała [REDAKT]
paragonu z kasy fiskalnej, potwierdzającego otrzymanie od niego wynagrodzenia
w kwocie [REDAKT] zł z tytułu przyjęcia zlecenia obejmującego udzielenie pomocy prawnej
w zakresie reprezentowania [REDAKT] w postępowaniu apelacyjnym przed
Sądem [REDAKT] w sprawie sygn. akt
[REDAKT] z jego powództwa przeciwko [REDAKT] wbrew
obowiązkom wynikającym z art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o podatku
od towarów i usług w związku z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia
29.04.2019 r. w sprawie kas rejestrujących,
czym dopuściła się postępowania sprzecznego z prawem oraz z zasadami etyki lub
godnością zawodu, poprzez naruszenie:

- etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,
 - etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym,
- to jest czynu z art 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 08.07.2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

- II. w okresie od [REDAKTOWANE] r. - bliższej daty nie ustalono, jednak nie wcześniej niż od dnia [REDAKTOWANE] r. - do dnia [REDAKTOWANE] r. przyjęła od [REDAKTOWANE] zlecenie obejmujące udzielenie pomocy prawnej w zakresie reprezentowania go w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] za co pobrała od [REDAKTOWANE] wynagrodzenie w kwocie [REDAKTOWANE] zł, którego to zlecenia nie wykonała, albowiem nie sporządziła i nie wniosła do sądu odpowiedzi na apelację wniesioną przez pozwanego, ani żadnego innego pisma procesowego w postępowaniu apelacyjnym, jak również nie zaprezentowała stanowiska klienta na rozprawie apelacyjnej, na którą się nie stawiła z powodu niepodjęcia w terminie zawiadomienia o terminie rozprawy zamieszczonego w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, a także nie poinformowała klienta o terminie rozprawy oraz o niekorzystnym dla niego wyroku wydanym przez sąd II instancji, z którego wynikał obowiązek uiszczenia należności na rzecz pozwanego oraz na rzecz Skarbu Państwa,
- czym dopuściła się postępowania sprzecznego z zasadami etyki lub godnością zawodu oraz naruszenia swych obowiązków zawodowych, poprzez naruszenie:
- ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego,
 - etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,
 - etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw,

- etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym,
- etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,
- etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony,

to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 08.07.2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

orzeka:

- 1) uznaje Obwinioną **za winną** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w punkcie I wniosku o ukaranie, tj. czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8.07.2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

i wymierza za ten czyn karę nagany;

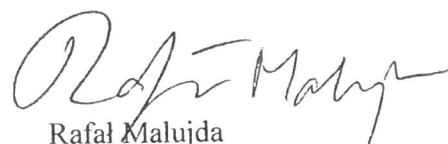
- 2) uznaje Obwinioną **za winną** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w punkcie II wniosku o ukaranie, tj. czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8.07.2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

i wymierza za ten czyn karę pieniężną w wysokości 7 000,00 zł (słownie: siedem tysięcy złotych);

- 3) orzeka o podaniu orzeczenia do publicznej wiadomości, poprzez umieszczenie orzeczenia na stronie internetowej OIRP w Szczecinie oraz na profilu OIRP w Szczecinie na portalu Facebook, po uprzedniej anonimizacji danych osobowych stron postępowania przed sądami powszechnymi, na okres 3 miesięcy.
- 4) orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat,
- 5) obciąża Obwinioną kosztami postępowania w kwocie 3 000,00 zł (słownie trzy tysiące złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

Renata Huninik

Ewa Niciejewska

Rafał Malujda

Sygn. akt : D/OSD/36/24

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTOWANO] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęła skarga [REDAKTOWANO] na zachowanie radcy prawnego [REDAKTOWANO], z wnioskiem o ukaranie jej za nierzetelną reprezentację Skarżącego w sprawie cywilnej o zapłatę, naruszenie zasad etyki zawodowej w zakresie obowiązku informowania klienta o przebiegu i wyniku sprawy, naruszenie obowiązku działania na korzyść klienta i pobranie wynagrodzenia i niewykonanie pracy.

Skarżący podał, że [REDAKTOWANO] podjęła się prowadzenia jego sprawy o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANO] która toczyła się przed Sądem [REDAKTOWANO] pod sygn. akt [REDAKTOWANO], a następnie – w II instancji – przed Sądem [REDAKTOWANO] pod sygn. akt [REDAKTOWANO] przy czym za prowadzenie sprawy w II instancji przyjęła wynagrodzenie w kwocie [REDAKTOWANO] zł bez wydania pokwitowania lub faktury i nie wykonała żadnych czynności, a o niekorzystnym dla siebie rozstrzygnięciu Sądu II instancji Skarżący dowiedział się z pisma adwokata strony przeciwnej wzywającego go do zapłaty.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie wywołanej skargą.

W postanowieniu z dnia [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawił radcy prawnemu zarzuty co do pobrania od Skarżącego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w II instancji bez wystawienia i wydania paragonu z kasy fiskalnej oraz niewykonania tego zlecenia.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniosek o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANO] obwiniając ją o to, że:

- I. w nieustalonej dacie, jednak nie wcześniej niż w dniu [REDAKTOWANO] r. i nie później niż w dniu [REDAKTOWANO] nie wystawiła i nie wydała [REDAKTOWANO] paragonu z kasy fiskalnej, potwierdzającego otrzymanie od niego wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANO] zł z tytułu przyjęcia zlecenia obejmującego udzielenie pomocy prawnej w zakresie reprezentowania [REDAKTOWANO] w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem [REDAKTOWANO] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANO] wbrew obowiązkom wynikającym z art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w związku z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących, czym dopuściła się postępowania sprzecznego z prawem oraz z zasadami etyki lub godnością zawodu, poprzez naruszenie:

- etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,
- etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym,

to jest czynu z art 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

II. w okresie od [REDAKTOWANO] r. - bliższej daty nie ustalono, jednak nie wcześniej niż od dnia [REDAKTOWANO] r. - do dnia [REDAKTOWANO] r. - przyjęła od [REDAKTOWANO] zlecenie obejmujące udzielenie pomocy prawnej w zakresie reprezentowania go w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem [REDAKTOWANO] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] za co pobrała od [REDAKTOWANO] wynagrodzenie w kwocie [REDAKTOWANO] zł, którego to zlecenia nie wykonała, albowiem nie sporządziła i nie wniosła do sądu odpowiedzi na apelację wniesioną przez pozwanego, ani żadnego innego pisma procesowego w postępowaniu apelacyjnym, jak również nie zaprezentowała stanowiska klienta na rozprawie apelacyjnej, na którą się nie stawiła z powodu nie podjęcia w terminie zawiadomienia o terminie rozprawy zamieszczonego w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, a także nie poinformowała klienta o terminie rozprawy oraz o niekorzystnym dla niego wyroku wydanym przez sąd II instancji, z którego wynikał obowiązek uiszczenia należności na rzecz pozwanego oraz na rzecz Skarbu Państwa,

czym dopuściła się postępowania sprzecznego z zasadami etyki lub godnością zawodu oraz naruszenia swych obowiązków zawodowych, poprzez naruszenie:

- ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego,
- etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,
- etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw,
- etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym,
- etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,
- etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony,

to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022

Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku prowadzonego postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W [redacted] r. [redacted] zlecił radcy prawnemu [redacted] prowadzenie sprawy o zapłatę przeciwko [redacted] z tytułu nieprawidłowo wykonanego dachu na domu [redacted] przy ul. [redacted]. Strony nie zawarły umowy w formie pisemnej, ani dokumentowej. Przy zleceniu sprawy, w kancelarii radcy prawnego, [redacted] zapłacił [redacted] gotówką [redacted] zł, przy czym nie otrzymał od niej żadnego potwierdzenia uiszczenia wynagrodzenia, w szczególności nie został mu wydany paragon fiskalny. W ramach zlecenia [redacted] w dniu [redacted] r. sporządziła, a w dniu [redacted] r. wysłała do [redacted] w imieniu [redacted] wezwanie do zapłaty kwoty [redacted] zł z tytułu niepoprawnie ułożonego pokrycia dachowego oraz oblicówki i czapy komina na budynku mieszkalnym jednorodzinym należącym do [redacted]. Pismem z dnia [redacted] r. pełnomocnik [redacted] radca prawny [redacted] odpowiedział na ww. wezwanie informując, że jego klient nie uznaje zgłoszonych roszczeń tak co do zasady jak i co do wysokości.

W dniu [redacted] r. do Sądu [redacted] wpłynął pozew [redacted] przeciwko [redacted] o zapłatę kwoty [redacted] zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania. Pozew - sporządzony przez radcę prawnego [redacted] - został podpisany przez [redacted] i zarejestrowany pod sygn. akt [redacted]. W dniu [redacted] r. do sądu wpłynęła odpowiedź na pozew wniesiona przez pełnomocnika pozwanego – adwokata [redacted].

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia [redacted] r. z potwierdzeniem nadania listu poleconego z dnia [redacted] r. (k. 31-33),
- pismo radcy prawnego [redacted] r. (k. 34),
- pozew z dnia [redacted] r. (k. 25-29),
- odpowiedź na pozew z dnia [redacted] r. (k. 54-59),
- skarga z dnia [redacted] r. wraz załącznikami (k. 2-7)
- zeznania [redacted] (k. 13-16 i k. 36v-37, 38v akt OSD).

W trakcie postępowania przed sądem I instancji [redacted] odbyło się kilka rozpraw, na których ze strony powoda stawili się:

- w dniu [redacted] r. - [redacted] z aplikantką radcowską [redacted] która złożyła do akt pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu [redacted] przez [redacted] do reprezentowania go w sprawie, wraz z upoważnieniem do zastępowania [redacted] przez aplikantkę,
- w dniu [redacted] r. - aplikantka [redacted]
- w dniu [redacted]

- w dniu [redacted] r. - radca prawny [redacted]

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa, a następnie dowód z dwóch opinii uzupełniających. W dniu [redacted] r. w sprawie wydany został wyrok na mocy którego:

- zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę [redacted] zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia [redacted] r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę [redacted] zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
- nakazano pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę [redacted] zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
- nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę [redacted] zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Dowód:

- pełnomocnictwo bez daty wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej z [redacted] r. (k. 62-63),
- upoważnienie do zastępowania bez daty (k. 64),
- protokół rozprawy z dnia [redacted] (k. 65-68),
- protokół rozprawy z dnia [redacted] (k. 70-73),
- protokół rozprawy z dnia [redacted] (k. 74-81),
- postanowienie z dnia [redacted] (k. 83),
- postanowienie z dnia [redacted] (k. 92),
- postanowienie z dnia [redacted] (k. 114),
- protokół rozprawy z dnia [redacted] (k. 131),
- wyrok z dnia [redacted] (k. 137-138).

W dniu [redacted] r. do sądu wpłynęła apelacja pozwanego od wyroku I instancji, która została doręczona [redacted] w dniu [redacted] r. W Sądzie [redacted] [redacted] sprawa otrzymała sygn. akt [redacted] Radca prawny [redacted] skontaktowała się telefonicznie z [redacted] informując, że [redacted] odwołał się od wyroku. Zapytana przez [redacted] czy będzie go reprezentować w postępowaniu apelacyjnym, [redacted] zgodziła się na to za wynagrodzeniem w kwocie [redacted] zł. Do zapłaty wynagrodzenia w ww. kwocie doszło gotówką w kancelarii [redacted] w [redacted] r. albo na początku [redacted] r. [redacted] nie otrzymał od [redacted] żadnego potwierdzenia uiszczenia wynagrodzenia, a w szczególności nie został mu wydany paragon fiskalny. [redacted] nie rozmawiała z nim o sprawie, nie przekazała mu treści apelacji ani nie omówiła z nim zarzutów apelacji. [redacted] zapytał ile odbędzie się rozpraw w postępowaniu apelacyjnym, na co radca prawny odpowiedziała, że jedna, ale że na tę rozprawę ona pójdzie sama, ponieważ [redacted] jest zbyt nerwowy. Upредиła też, żeby nie nastawiał się na wygraną, ponieważ po zmianie przepisów apelacja jest rozpatrywana przez jednego sędziego a nie trzech, wobec czego pozwany [redacted] może łatwiej do niego dotrzeć i go przekupić.

Dowód:

- apelacja z dnia [REDACTED] r. (k. 152-161),
- pismo Sądu [REDACTED] r. sygn.. akt [REDACTED] wraz z dowodem doręczenia (k. 162-163),
- skarga z dnia [REDACTED] r. wraz załącznikami (k. 2-7)
- zeznania [REDACTED] (k. 13-16, 184-186 i k. 36v-37, 38v akt OSD),
- zeznania [REDACTED] (k. 188-190 i k. 37v akt OSD),
- zeznania [REDACTED] (k. 191-193 i k. 38 akt OSD).

W toku postępowania apelacyjnego radca prawny [REDACTED] nie sporządziła i nie wniosła w imieniu [REDACTED] odpowiedzi na apelację, ani żadnego innego pisma procesowego. W dniu [REDACTED] r. w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych (dalej: „Portal”), w sprawie [REDACTED] zamieszczone zostało zawiadomienie, skierowane do [REDACTED] jako pełnomocnika strony, o terminie rozprawy zdalnej wyznaczonym na dzień [REDACTED] r. Podczas rozprawy w dniu [REDACTED] r. sąd ustalił, że radca prawny [REDACTED] nie została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy (od dnia zamieszczenia zawiadomienia w Portalu do dnia rozprawy upłynęło 13 dni i brak było potwierdzenia odbioru zawiadomienia). Z tego powodu Sąd odroczył rozprawę na dzień [REDACTED] r. W dniu [REDACTED] r. w Portalu zamieszczone zostało zawiadomienie skierowane do [REDACTED] o terminie rozprawy zdalnej wyznaczonym na dzień [REDACTED] r. W okresie od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r. [REDACTED] nie podjęła zamieszczonego w Portalu zawiadomienia o terminie rozprawy. W rozprawie zdalnej w dniu [REDACTED] r. wziął udział pełnomocnik pozwanego [REDACTED]. Za powoda [REDACTED] nie stawił się nikt, przy czym sąd stwierdził, że pełnomocnik powoda został zawiadomiony prawidłowo. Ogłoszenie orzeczenia zostało odroczone do dnia [REDACTED] r. Na ogłoszenie orzeczenia w formie zdalnej połączył się tylko pełnomocnik pozwanego [REDACTED]. Ogłoszony został wyrok, którym zmieniono zaskarżony wyrok sądu I instancji, w ten sposób, że:

- zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę [REDACTED] zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia [REDACTED] r., oddalając powództwo w pozostałym zakresie,
 - zasądzono od powoda na rzecz pozwanego kwotę [REDACTED] zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
 - podwyższono kwotę kosztów sądowych obciążających powoda do kwoty [REDACTED] zł,
 - obniżono kwotę kosztów sądowych obciążających pozwanego do kwoty [REDACTED] zł,
- a także oddalono apelację w pozostałym zakresie i zasądzono od powoda na rzecz pozwanego kwotę [REDACTED] zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Dowód:

- zawiadomienie Sądu [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] [REDACTED] wraz z elektronicznym potwierdzeniem odbioru korespondencji (k. 166, 169),
- protokół rozprawy apelacyjnej z dnia [REDACTED] r. (k. 167),
- zawiadomienie Sądu [REDACTED] [REDACTED] wraz z elektronicznym potwierdzeniem odbioru korespondencji (k. 168, 170),

- protokół rozprawy apelacyjnej z dnia [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] (k. 171-172),
- protokół ogłoszenia orzeczenia z dnia [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] (k. 173),
- wyrok z dnia [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] (k. 174).

Radca prawny [REDACTED] nie zawiadomiła [REDACTED] o terminie rozprawy apelacyjnej, ani o wyroku II instancji z dnia [REDACTED] r. O tym, że w sprawie zostało wydane niekorzystne dla niego orzeczenie, [REDACTED] dowiedział się w dniu [REDACTED] r., kiedy odebrał wezwanie do zapłaty wystosowane do niego przez pełnomocnika [REDACTED]. Z treści ww. wezwania wynikało, że po potrąceniu wzajemnych należności wynikających z wyroku II instancji [REDACTED] pozostaje do zapłaty na rzecz pozwanego kwota [REDACTED] zł oraz, że pełnomocnik [REDACTED] w dniu [REDACTED] r. wysłał w tej sprawie wiadomość do [REDACTED] lecz nie otrzymał na nią żadnej odpowiedzi. W dniu odbioru wezwania [REDACTED] skontaktował się telefonicznie z [REDACTED] i zapytał o powód niepoinformowania go o wyroku, na co radca prawny odpowiedziała, że zapomniała. Na pytanie klienta dlaczego zapadł taki wyrok, [REDACTED] stwierdziła, że to przez to, że [REDACTED] kłócił się z biegłym sądowym oraz że nie pozwolił wjechać pozwanemu podnośnikiem na podwórko jego domu żeby mógł obejrzyć dach. [REDACTED] zapytał też kilka razy czy była na rozprawie apelacyjnej, na co [REDACTED] kilka razy powtórzyła, że wygrała sprawę przed sądem I instancji. Ostatecznie nie odpowiedziała, czy była na tej rozprawie i była niegrzeczna w czasie całej rozmowy. W dniu [REDACTED] zapoznał się z aktami postępowania oraz złożył wniosek o zezwolenie na sporządzenie fotokopii, a także o wydanie płyty CD zawierającej nagrania z rozpraw apelacyjnych. Na podstawie tej dokumentacji ustalił, że [REDACTED] nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej i nie wykonała żadnych czynności w postępowaniu odwoławczym. O prowadzonym przeciwko [REDACTED] procesie, a następnie o problemach, jakie napotkał w relacji ze swoim pełnomocnikiem – [REDACTED] spowodowanych niewykonaniem przez nią zlecenia co do postępowania apelacyjnego, [REDACTED] informował na bieżąco swoich dobrych znajomych – [REDACTED]. Pismem z dnia [REDACTED] r. [REDACTED] wezwał [REDACTED] do zwrotu kwoty [REDACTED] zł w związku z niewykonaniem zlecenia reprezentowania go przed sądem II instancji w sprawie przeciwko [REDACTED]. Pismo to pozostało bez odpowiedzi.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia [REDACTED] r. (k. 3),
- wniosek o udostępnienie akt (k. 175),
- wniosek o wydanie płyty CD (k. 176),
- wezwanie do zapłaty z dnia [REDACTED] r. (k. 17),
- skarga z dnia [REDACTED] r. wraz załącznikami (k. 2-7)
- zeznania [REDACTED] (k. 13-16, 184-186 i k. 36v-37, 38v akt OSD),
- zeznania [REDACTED] (k. 188-190 i k. 37v akt OSD),
- zeznania [REDACTED] (k. 191-193 i k. 38 akt OSD)

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie przedstawił [REDAKTOWANE] zarzuty szczegółowo opisane w złożonym następnie wniosku o ukaranie, a pismem z tej samej daty wezwał ją do osobistego stawiennictwa w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu [REDAKTOWANE] r., w celu ogłoszenia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionej. Przesyłkę z wezwaniem wysłano na adres dla doręczeń obwinionej, o jakim mowa w art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Przesyłka została zwrócona przez pocztę, jako niepodjęta w terminie pomimo dwukrotnego awizowania.

[REDAKTOWANE] nie stawiła się na wyznaczone na dzień [REDAKTOWANE] r. przesłuchanie. W tej sytuacji, na podstawie art. 68³ ust. 3 ustawy o radcach prawnych, odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutu został jej przesłany pocztą przy piśmie z dnia [REDAKTOWANE] r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym, przy czym nastąpiło to adres dla doręczeń, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Przesyłka została zwrócona przez pocztę, jako niepodjęta w terminie pomimo dwukrotnego awizowania.

Dowód:

- pismo Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 198-199),
- przesyłka zwrócona przez pocztę jako niepodjęta w terminie (k. 200),
- notatka urzędowa Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 201),
- pismo Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 202),
- przesyłka zwrócona przez pocztę jako niepodjęta w terminie (k. 21 akt OSD).

W postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie, termin rozprawy głównej został wyznaczony na dzień [REDAKTOWANE] r. Obwiniona [REDAKTOWANE] została wezwana na ten termin pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. wysłanym na adres dla doręczeń, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Przesyłka została zwrócona przez pocztę, jako niepodjęta w terminie pomimo dwukrotnego awizowania.

Dowód:

- pismo OSD w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 23 akt OSD),
- przesyłka zwrócona przez pocztę jako niepodjęta w terminie (k. 35 akt OSD).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W stosunku do obwinionej sformułowane zostały dwa zarzuty wypełniające znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, oparte na naruszeniu przepisów:

- art. 6 oraz art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych

z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – co do czynu z pkt I wniosku o ukaranie,

- art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – co czynu z pkt II wniosku o ukaranie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz z zasad etyki radcy prawnego.

W odniesieniu czynów obwinionej ocenianych w rozpatrywanej sprawie, rozważenia wymagają także wskazane we wniosku o ukaranie przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. tj.:

- art. 6, zgodnie z którym radca prawny ma obowiązek wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,

- art. 8 – stanowiący, że radca prawny świadcząc pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw,

- art. 11 ust. 1 i 2 – formułujący obowiązek dbania o godność zawodu radcy prawnego nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym, przy czym uchybieniem godności zawodu jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego,

- art. 12 ust. 1, zgodnie z którym radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,

- art. 44 ust. 1 - stanowiący o obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

Przewód sądowy potwierdził, że radca prawny [REDAKCYJNE] dopuściła się popełnienia czynów zarzucanych jej we wniosku o ukaranie i opisanych we wcześniejszej części uzasadnienia. Wskazują na to jednoznacznie przeprowadzone przez Sąd dowody z dokumentów i zeznań świadków, przy czym rozważania Sądu mieszczą się wyłącznie w granicach zarzutów postawionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego zawartych we wniosku o ukaranie z dnia [REDAKCYJNE].

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zgromadzone w sprawie dokumenty nie budzą żadnych wątpliwości, co do ich wiarygodności i treści. Również zeznaniom świadków [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] Sąd dał wiarę, albowiem były logiczne i spójne, w szczególności co do przebiegu zdarzeń i okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w zakresie zarzutów przedstawionych obwinionej w przedmiotowej sprawie i korespondowały z przedstawionymi dokumentami. Obwiniona nie przedstawiła swojego stanowiska w sprawie, nie kwestionowała przeprowadzonych dowodów, ignorując całkowicie postępowanie dyscyplinarne toczące się przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym a następnie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym – nie odbierając żadnej korespondencji w tym postępowaniu.

Co do zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie, Sąd zważył, że z zeznań pokrzywdzonego [REDAKTOWANE] wynika, iż faktycznie [REDAKTOWANE] nie wystawiła i nie wydała mu żadnego pokwitowania potwierdzającego otrzymanie od niego wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANE] zł z tytułu przyjęcia zlecenia w zakresie reprezentowania [REDAKTOWANE] w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] z jego powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] - w szczególności nie wystawiła i nie wydała mu paragonu z kasy fiskalnej, wbrew obowiązkom wynikającym z art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług związku z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących.

Zeznania pokrzywdzonego należy przyjąć jako w pełni wiarygodne. Zauważyć należy, że zlecenie obwinionej reprezentacji w postępowaniu apelacyjnym było w istocie kontynuacją zlecenia prowadzenia procesu w I instancji, w której [REDAKTOWANE] bez wątpienia wykonywała czynności pełnomocnika, pobierając za to wynagrodzenie z góry, gotówką, również nie wydając żadnego pokwitowania.

Z zeznaniami pokrzywdzonego w tym zakresie korespondują zeznania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] którzy co prawda nie byli bezpośrednimi świadkami spotkań [REDAKTOWANE] z radcą prawnym w jej kancelarii, jednak jako jego bardzo dobrzy, wieloletni znajomi, byli na bieżąco informowani przez niego o przebiegu procesu i związanych z nim sprawach, o jego kosztach - w tym o wynagrodzeniu pełnomocnika, braku pokwitowania jego przyjęcia, zaskoczeniu co do wyniku postępowania w II instancji po odebraniu wezwania do zapłaty od przeciwnika procesowego, oburzeniu na zachowanie [REDAKTOWANE] po ustaleniu na podstawie akt sądowych, że nie podjęła żadnych czynności po otrzymaniu apelacji i nie zawiadomiła go o rozprawie i o niekorzystnym dla niego orzeczeniu. Były to ważne dla pokrzywdzonego sprawy, którymi dzielił się z osobami z bliskiego kręgu. W ocenie Sądu relacje świadków w omawianym zakresie są spójne, wiarygodne i zasługują na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że radca prawny jako osoba prowadząca działalność gospodarczą jest zobowiązana do wystawienia pokwitowania w związku z pobranym wynagrodzeniem z tytułu przyjętego zlecenia. Co więcej - radca prawny jako profesjonalista niewątpliwie posiada lub powinien posiadać wiedzę w zakresie ciążących na niej obowiązków fiskalnych i podatkowych objętych dyspozycją art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 11 marca

2004 r. o podatku od towarów i usług w związku z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących.

Obwiniona, nie wystawiając i nie wydając pokrzywdzonemu paragonu fiskalnego, nie wykonała swoich obowiązków.

W świetle powyższego Sąd doszedł do przekonania, że obwiniona, w zakresie zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie dopuściła się postępowania sprzecznego z prawem oraz z zasadami etyki lub godnością zawodu, naruszając: etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etyczny obowiązek dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, w działalności publicznej i w życiu prywatnym – co stanowi czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 6, art. 11 ust. 1 i 2, Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał [redacted] winną co do zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie.

Co do zarzutu z pkt II wniosku o ukaranie, Sąd zważył, że z przeprowadzonych dowodów wynika jednoznacznie, że obwiniona [redacted] przyjęła od [redacted] zlecenie reprezentowania go w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem [redacted] w sprawie sygn. akt [redacted] z jego powództwa przeciwko [redacted] za co przyjęła wynagrodzenie w kwocie [redacted] zł, jednak zlecenia tego nie wykonała w najmniejszym nawet stopniu. Sąd, podobnie jak przy ocenie zarzutu I z wniosku o ukaranie, dał wiarę zeznaniom [redacted] jako całkowicie wiarygodnym oraz korelującym z nimi zeznaniom [redacted]. Z kolei zgromadzone w sprawie dokumenty, pochodzące z akt postępowania przed Sądem [redacted] w sposób nie budzący żadnych wątpliwości potwierdzają, że ostatnią czynnością jaką [redacted] podjęła w toczącym się procesie było odebranie apelacji pozwanego w dniu [redacted] r. Po tej dacie brak śladów jakiegokolwiek aktywności procesowej pełnomocnika [redacted] nie sporządziła odpowiedzi na apelację ani żadnego innego pisma procesowego, nie podjęła zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej zamieszczonego w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w konsekwencji nie uczestniczyła w niej i nie zaprezentowała stanowiska swojego mocodawcy. Nie poinformowała też klienta ani o terminie rozprawy ani o niekorzystnym dla niego orzeczeniu sądu II instancji, z którego wynikał dla niego obowiązek uiszczenia należności na rzecz pozwanego oraz na rzecz Skarbu Państwa.

Rozważając zachowanie obwinionej opisane w pkt II wniosku o ukaranie Sąd uznał, że obwiniona, w zakresie zarzutu z pkt II wniosku o ukaranie dopuściła się postępowania sprzecznego z prawem oraz z zasadami etyki lub godnością zawodu, naruszając: ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności

zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etyczny obowiązek postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etyczny obowiązek dbania o godność zawodu radcy prawnego przy wykonywaniu czynności zawodowych, w działalności publicznej i w życiu prywatnym, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etyczny obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony – co stanowi czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Tym samym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał [redacted] winną co do zarzutu z pkt II wniosku o ukaranie.

Z danych zawartych w aktach osobowych [redacted] znajdujących się w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie – według stanu na dzień orzekania - wynika, że była ona dotychczas pięciokrotnie, prawomocnie karana za przewinienia dyscyplinarne (łącznie za trzynaście czynów mających miejsce od [redacted]):

- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted]
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted]
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted]
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted]
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted]

Przy wymierzaniu kar za opisane czyny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie wagę stawianych obwinionej zarzutów, skutki jej czynów, a także jej dotychczasową postawę etyczną – dopuszczenie się trzynastu przewinień dyscyplinarnych w okresie niespełna czterech lat.

Co do czynu opisanego w pkt 1 orzeczenia, Sąd wziął pod uwagę powtarzalność jej nieetycznych zachowań o tożsamyh znamionach, będących wcześniej przedmiotem czterech zarzutów w postępowaniach dyscyplinarnych (niewystawienie i niewydanie paragonów fiskalnych na pobrane wynagrodzenie). Skoro obwiniona po raz kolejny dopuściła się przewinienia tej samej treści, należy przyjąć, że lekceważy obowiązujący porządek prawny

i swoje powinności wobec klientów. Ponadto popełnione przewinienie niewątpliwie podważyło zaufanie do zawodu radcy prawnego. Upřednio, za omawiany czyn, obwiniona czterokrotnie została ukarana upomnieniem, co nie przyniosło oczekiwanej poprawy w jej zachowaniu, wobec czego należało zastosować surowszą karę nagany, przewidzianą w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

Przy ocenie czynu objętego pkt 2 orzeczenia Sąd zważył, że zachowanie radcy prawnego stanowiło naruszenie podstawowych standardów staranności zawodowej, zawartych w przepisach w ustawie o radcach prawnych i Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Zrozumiały sprzeciw budzi niepodjęcie przez radcę prawnego żadnych czynności w ramach przyjętego zlecenia - niewniesienie odpowiedzi na apelację, niepodjęcie zawiadomień o terminie rozprawy, nieuczestniczenie w rozprawie a w konsekwencji niepoinformowanie mocodawcy o rzeczywistym przebiegu sprawy i jej niekorzystnym dla klienta wyniku. Rezultatem tych zaniechań było narażenie mocodawcy na możliwość wszczęcia wobec niego postępowań egzekucyjnych obejmujących należności wobec przeciwnika procesowego i Skarbu Państwa. Takie zachowanie znacząco podważyło zaufanie do zawodu radcy prawnego. Dodać trzeba, że [REDAKOWANA] trzykrotnie była już karana za podobne przewinienia (niewykonanie lub nienależyte wykonanie zlecenia) – naganą i karą pieniężną. W przypadku tego czynu (pkt 2), Sąd uznał za odpowiednią karę pieniężną określoną w art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych, w wymiarze 7.000,00 zł. Kara ta w ocenie Sądu, stanowić będzie odczuwalną dolegliwość dla obwinionej a jednocześnie nie zagrozi jej egzystencji, ponadto Sąd pozostaje w przekonaniu, że przyniesie odpowiedni skutek zapobiegawczy i wychowawczy.

W oparciu o art. 65 ust. 2f ustawy o radcach prawnych Sąd uznał również za zasadne podanie orzeczenia do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego sentencji na stronie internetowej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie oraz na profilu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie na portalu Facebook, przez okres 3 miesięcy. Działanie takie ma charakter informacyjny i prewencyjny – pozwoli na poszerzenie możliwości weryfikacji statusu radcy prawnego i jego postawy etycznej przez potencjalnych klientów a jednocześnie stanowi ostrzeżenie przed konsekwencjami dyscyplinarnymi etycznych przewinień dla innych członków samorządu radcowskiego.

Na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych sąd, obok kary nagany i kary pieniężnej, orzekł dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat. Środek ten pozwoli w odpowiednio długim czasie wyeliminować możliwość przekazywania przez obwinioną nieodpowiednich wzorców zachowania zawodowego aplikantom radcowskim.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się ustawową zasadą, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, a ich wysokość określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania (art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych).

